

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/237/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116226688
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7116226688.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcov: 1. A. S., nar. XX.XX.XXXX, 2. S. S., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom v R., K. XX/A, obaja zastúpení JUDr. Romanom Frnčom, advokátom so sídlom v Košiciach, Uralská 11 proti žalovaným: 1. N. S., nar. XX.X.XXXX, 2. G. S., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom v R., K. XX/A, obaja zastúpení JUDr. Kristínou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o zaplatenie 7.993,39 eur s prísl., o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 25.8.2020 č.k. 15C/206/2016-390 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali voči žalovaným zaplatenia 7.993,39 eur s prísl. Rozhodol, že žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným trovy konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol v poradí druhým rozhodnutím potom, ako Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací zrušil jeho skorší rozsudok uznesením zo dňa 11.3.2020 č.k. 9Co/236/2019-341.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 451 a nasl., § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, čl. 8, § 149, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 185 ods. 1, § 191 ods. 1 C.s.p., berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, nakoľko nárok žalobcovia nepreukázali.

4. Nárok žalobcov posúdil titulom bezdôvodného obohatenia. Vychádzal z tvrdení žalobcov, ktorí uviedli, že do rodinného domu, vlastnícky patriacemu žalovaným investovali finančné prostriedky minimálne v uplatnenej výške 7.993,39 eur. Stalo sa tak potom, ako sa do predmetného rodinného domu nasťahovali a potom, ako uzavreli zmluvu o budúcej kúpnej zmluve so žalovaným v 1. rade dňa 7.4.1997. Žalobcovia tvrdili, že dom bol zdevastovaný, preto vymenili omietky, potery, urobili prístavbu, oplatenie, kanalizáciu, krovy na streche a všetky stavebné záležitosti súvisiace so starostlivosťou o rodinný dom a pozemok. Na základe príslubu žalovaných, že predmetný dom im prevedú do vlastníctva, súhlas od žalovaných na stavebné úpravy a úpravy domu a ani na investície nežiadali. Na preukázanie svojich tvrdení o vynaložených opravách a investíciách predložili súdu dôkazy - doklady o nákupe materiálov, ktoré žalobcovia podľa ich tvrdení do rodinného domu na opravy a rekonštrukciu rodinného domu, vynaložili.

5. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal otázkou, či nárok žalobcov nie je premlčaný a pri jej zodpovedaní vychádzal z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, v zmysle ktorého žalobcovia až dňom právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.10.2014 č.k. 5Co/544/2013-208, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 19.9.2013 č.k. 38C/458/2009-167 a ktorý sa stal právoplatným dňom 25.11.2014, ktorým bola s konečnou platnosťou vyriešená otázka vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, nadobudli vedomosť o tom, že vynaloženými investíciami, ktorými zhodnotili predmetnú nehnuteľnosť sa žalovaní na ich úkor bezdôvodne obohatili. Až týmto dňom bolo totiž právoplatne určené vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam rozhodnutím súdu v prospech žalovaných. Po právoplatnosti spomínaného rozhodnutia žalobcovia dobrovoľne odovzdali nehnuteľnosť žalovaným a týmto momentom bolo zrejmé, že o kúpu nehnuteľnosti nemajú záujem. Dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak začala plynúť okamihom, kedy sa investujúci nevlastník dozvedel o tom, že bol vytvorený stav, z ktorého je zrejmé, že nebude príslub predaja nehnuteľnosti realizovaný. Trojročná objektívna premlčacia lehota v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v danom prípade beží rovnako odo dňa ako lehota subjektívna, teda odo dňa, kedy bolo zrejmé, že k uzavretiu kúpnej zmluvy nedôjde. Spomínaný rozsudok Krajského súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2014 a žalobcovia podali žalobu na súde 16.11.2016, urobili tak včas, v priebehu plynutia zákonom stanovených premlčacích lehôt.

6. Aj keď súd prvej inštancie bol viazaný názorom odvolacieho súdu o plynutí premlčacích lehôt, v napadnutom rozsudku vyslovil svoj názor o tom, že v danom prípade sa investujúci nevlastník dozvedel o tom, že nebude príslub predaja nehnuteľnosti zrealizovaný už vyhlásením rozhodnutia Okresného súdu Košice I sp.zn. 38C/458/2009, t.j. dňa 19.9.2013. Vyslovil tak právny názor o tom, že premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcov uplynula dňa 19.9.2016. Žaloba bola preto podaná po uplynutí premlčacej doby. Súd prvej inštancie v otázke plynutia premlčacej doby bol viazaný názorom odvolacieho súdu, preto v ďalšom zamerl dokazovanie na zodpovedanie otázky, či nárok žalobcov je opodstatnený.

7. V tej súvislosti konštatoval, že žalovaní od začiatku sporu popierali rozsah investícií do domu zo strany žalobcov a tvrdili, že dôkazy predložené žalobcami sú falošné. Žalobcovia po opustení rodinného domu tento zvonku a aj zvnútra zdevastovali, čo vyplýva z fotodokumentácie, ktorú žalovaní predložili do spisu. Žalovaný v 1. rade podal po odchode žalobcov z domu dňa 9.12.2014 na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach trestné oznámenie za poškodzovanie cudzej veci a krádež. Žalobcovia odcudzili z domu aj stavebné prvky - zárubne, elektrické káble, kachličky, podlahy, okná, dvere, rozbili steny a pod. Odcudzili zariadenie rodinného domu - zariadenie kúpeľne, WC, zničili kuchynskú linku, povytŕhávali káble zo stien a pod. Z pozemku žalovaných odcudzili 30 ks trapézového plechu, 2 železné bráničky, 14 ks železných stĺpikov a vylomili dvere do rodinného domu. Rozsah devastácie rodinného domu vyplýva zo spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach sp.zn. ČVS: W.-XXXX/TH-R.-XXXX. Žalovaní opravili rodinný dom na vlastné náklady v čase, keď im bolo súdnym rozhodnutím určené vlastníctvo k tomuto rodinnému domu, nakoľko v dome nebolo možné bývať.

8. Na základe takejto dôkaznej situácie súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že by do predmetného rodinného domu investovali sumu, zaplataenia ktorej sa v tomto konaní domáhajú. Pokiaľ žalobcovia predložili dôkazy o materiáloch investovaných, z nich jednoznačne nevyplýva, že ide o investície a opravy do predmetného rodinného domu. Žalobcovia boli povinní v konaní preukázať, ktoré konkrétne investície, opravy a v akej výške, do ktorej časti domu boli investované, vyhotoviť a predložiť podrobnú špecifikáciu opráv a investícií, čo však neučinili. Pokiaľ navrhli vykonať znalecké dokazovanie, ktorým by súdny znalec vypočítal výšku zhodnotenia rodinného domu na základe vynaložených nákladov, tomuto návrhu súd nevyhovel. Žalobcovia totiž rodinný dom zdevastovali a prípadné investície zničili a odcudzili, tieto sa v dome v súčasnosti nenachádzajú. Súdny znalec by mohol posúdiť len stav rodinného domu, v ktorom sa nachádzajú investície a opravy žalovaných. V tomto štádiu konania by súdny znalec nemohol preto zodpovedne odpovedať na otázky týkajúce sa vynaložených investícií, lebo predmet znaleckého úkonu neexistuje.

9. Vychádzajúc z procesnej úpravy sporového konania, podľa ktorej strany sporu majú navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, resp. také dôkazy, ktoré popierajú pravdivosť tvrdení, resp. dôkazov predložených protistranou a pokiaľ zo strany žalobcov nebol navrhnutý dôkaz, ktorý by vyvracal závery žalovanými predložených dôkazov, súd vyhodnotil dôkaznú situáciu tak, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno. Preto z týchto dôvodov žalobu zamietol.

10. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešným žalobcom.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie žalobcovia z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhli, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkli súdu prvej inštancie, že bez akéhokoľvek kritického skúmania prevzal tvrdenia žalovaných, že žalobcovia po opustení rodinného domu dom zvonku aj zvnútra zdevastovali, čo má vyplývať z fotodokumentácie predloženej žalovanými. K tomu uviedli, že v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Košiciach žalobcovia neboli nikdy ani len obvinení, nie že odsúdení. Súd porušil zásadu prezumpcie nevinu a prejedlikoval, že žalobcovia mali spáchať trestný čin krádeže, ktorý nespáchali. Žalobcovia pritom opakovane popreli, že by mali poškodiť predmetnú nehnuteľnosť, k čomu neexistuje žiaden dôkaz. Poukázali na výsluch A. S. - žalobcu v 1. rade, ktorý poprel, že by dom po odchode zdevastovali. Žalobcovia tiež predložili dôkaz - potvrdenie o tom, že žalobca podal oznámenie z podozrenia trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru. Keďže žalobcovia mali podozrenie, že práve žalovaní sa vlámali do domu, vymenili zámok na nehnuteľnosti a nedodrжали termín na vystaňovanie. Súd nevysvetlil ako dospel k záveru o tom, že žalobcovia zdevastovali dom. Len súdny znalec môže zhodnotiť, či investície v dome sa nachádzajú o koľko sa dom zhodnotil. Žalobcovia predložili súdu podrobnú špecifikáciu investícií, ktoré vykonali a predložili aj účtovné doklady s konkrétnymi sumami a dátumami vystavenia dokladov. Tiež vyčíslili celkovú sumu investícií. Na pojednávaní žalobcovia bližšie popísali investície, ktoré vykonali. Svedok K. S. potvrdil, že rekonštrukcia domu sa vykonala z financií žalobcov. Súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý žalobcami - znalecké dokazovanie, avšak zároveň dospel k záveru, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno. V tom vidia žalobcovia paradox.

12. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Uplatnili náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnili sa s názorom súdu prvej inštancie, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno. Z fotografií obsiahnutých v súdnom spise, ktoré predložili vyplýva, že žalobcovia odovzdali žalovaným rodinný dom v zdevastovanom stave. Skutočnosť, že žalobcovia neboli v trestnej veci obvinení ani odsúdení neznamená, že dom nezdevastovali. Vzhľadom na devastačné konanie žalobcov a následné opravy zo strany žalovaných je vylúčené, aby v súčasnosti znalec mohol posúdiť predtým, údajne žalobcami vykonané investície. Dôkazy predložené žalobcami nemožno považovať za dostatočné. Pokiaľ svedok K. S. na pojednávaní uviedol, že do predmetného rodinného domu boli investované určité finančné prostriedky, tento obýval rodinný dom v rokoch 1999 až 2011. Tento svedok potvrdil, že do nehnuteľnosti investoval vlastné finančné prostriedky v celkovej hodnote 175.000,00 Sk a túto sumu žiadal od žalovaných vrátiť v celkovej výške 215.000,00 Sk. Je zrejme, že výpoveď svedka K. S. pred súdom bola nepravdivá, prispôbená okolnostiam prípadu.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcov bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 6.10.2021 o 9.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach dňa 30.9.2021 v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

15. Žalobcovia v odvolaní namietajú odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ C.s.p., teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkový zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom sa v konaní nedopustil ani žiadnej vady, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súdu prvej inštancie nemožno ani vytknúť, že nevykonal žalobcami navrhnutý dôkaz - znalecké dokazovanie z dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré odvolací súd považuje za správne.

18. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

19. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na argumenty uvádzané žalobcami v odvolaní. Žalobcovia pritom uvádzajú skutočnosti, ktoré už uviedli pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa tento náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci. Odvolacie námietky tak nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

20. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že žalovaní sa na ich úkor bezdôvodne obohatili vykonaním opráv a investícií na rodinnom dome, vlastnícky patriacom žalovaným v uplatnenej výške 7.993,39 eur.

21. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

22. Ak teda žalobcovia v konaní tvrdili, že žalovaní sa na ich úkor bezdôvodne obohatili, keď žalobcovia zhodnotili nehnuteľnosť vlastnícky patriacu žalovaným tým, že túto opravili a investovali do nej finančné prostriedky vo výške 7.993,39 eur, povinnosťou žalobcov bolo označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Dôkazy predložené žalobcami - doklady o nákupoch materiálov nie je ani podľa názoru odvolacieho súdu možné považovať za dostatočný dôkaz, nakoľko tieto sami o sebe nie sú dôkazom o tom, že tieto materiály boli aj do predmetného rodinného domu vynaložené, resp. použité a že predmetná nehnuteľnosť bola žalobcami zhodnotená.

23. Hodnoverným dôkazom, ktorým by žalobcovia mohli preukázať, že opravami a investíciami zhodnotili nehnuteľnosť vlastnícky patriacu žalovaným by bol znalecký posudok, resp. odborné vyjadrenie, z ktorého by jednoznačne vyplynulo, či predmetná nehnuteľnosť bola takýmito úpravami zo strany žalobcov zhodnotená a v akej výške. Žalobcovia však takýto dôkaz v konaní nepredložili. Pokiaľ navrhli súdu vykonať dôkaz - znalecké dokazovanie na preukázanie skutočnosti, že v uplatnenej výške 7.993,39 eur zhodnotili nehnuteľnosť vlastnícky patriacu žalovaným, nemožno vytknúť súdu prvej inštancie, že takýto dôkaz nevykonal. Vzhľadom na aktuálnu skutkovú situáciu, kedy do predmetného rodinného domu investovali finančné prostriedky žalovaní je zrejmé, že vykonanie takéhoto dôkazu by nebolo účelné, keďže skutočnosti tvrdené žalobcami by vykonaním tohto dôkazu nemohli byť preukázané. Žalobcovia sa tak dostali do dôkaznej núdze, keď svoje tvrdenia o tom, že nehnuteľnosť vlastnícky patriacu žalovaným zhodnotili vo výške 7.993,39 eur nevedeli relevantným spôsobom preukázať, preto správne postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ žalobu zamietol.

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným priznal náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešným žalobcom v celom rozsahu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).